

ET ORD MED PÅ VEJEN

TILLÆG

NR. 51/52

20. december 2020
120. årgang

FØDSLEN I BETLEHEM

Juleevangeliet, som det står i Lukas-evangeliet, er på 45 korte linjer og fylder mindre end en side, men vigtige begivenheder har det med at svulme op

Foto: Catherine Leblanc/iStock/Getty Images Plus

Hvordan kan 45 linjer komme til at fylde så meget som hele historien om Maria og Josef, Betlehem, en overfyldt kro i en overfyldt by, hyrder, får og geder, et lille nyfødt barn, engle, hyrder og alt det andet?

Noget af forklaringen er, at en del af »alt det andet«, alt det, som vi kender fra julebøger og billeder, rent faktisk ikke findes i Lukas' version. Vigtige begivenheder har det med at svulme op i ens bevidsthed. Og dette er en vigtig begivenhed og en vigtig historie: Jesus, Gud egen søn – Gud selv – er trådt ind i vores verden og kommet til os!

Vejskat, byskat og endnu flere skatter

Men hvad kan vi egentlig vide om Jesus, Josef og Maria og Betlehem for 2000 år siden? Hvor meget af vore dages historier om Jesus' fødsel har egentlig grund i virkeligheden?

Josef og Maria var på vej til Betlehem, ikke for at føde Jesus, men for at blive skrevet op i den romerske kejsers folke-register. Den romerske overmagt – eller besættelsesmagt – ville udskrive skat, så der kunne føres flere krige og bygges flere veje. Derfor måtte landets indbyggere tælles, så man kunne vide, hvor mange skatteydere man havde.

Selv om Josef på det tidspunkt opholdt sig i Nazareth, måtte han tage turen til

Foto: gphotos/photos/iStock/Getty Images Plus

Betlehem, hvor hans familie kom fra. Turen har taget ham og hans gravide kone en 3-4 dage, og de har sikkert betalt vejskat og andre skatter op til flere gange undervejs. Sådan var det at være besat.

Selvom mange julebilleder har Maria siddende på et æsel, har de nok begge gjort turen til fods. Hvor gravid Maria var, ved vi ikke, men gravid var hun, og vi ved, at en del af turen nærmest var bjergbestigning. Især turen fra Jeriko op gennem Judæas ørken og frem til Betlehem, som lå 1200 meter oppe i forhold til Jeriko.

Betlehem – hvad særligt var der ved den?

Betlehem var ganske vist byen, hvor Israels største konge nogen sinde, kong David,

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark. ISSN 0901-2362

Ekspedition: Indre Missions Hus, Korskærvej 25, 7000 Fredericia. Tlf. 82 27 13 36, e-mail: etord@imh.dk

Bladet kan bestilles i enkeltabonnement, kr. 109,- pr. år og med stor skrift, 10 numre, kr. 65,- pr. år

Ved bestilling af flere ekspl. indhentes tilbud og prislister i ekspeditionen

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, e-mail: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen, Indre Missions Tidende, tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesuset.net/etord. **Layout:** Paul Erik Hummellose. **Tryk:** Jørn Thomsen Elbo A/S

kom fra. Men da Maria og Josef ankom, var den ikke noget særligt. Dens storhed lå i dens fortid og så måske – hvis nogen da ellers kunne huske det – dette, som Israels profeter havde talt om, at når den nye David, befrieren, kom, skulle han fødes i Betlehem. Men den virkelighed var det svært at få øje på for fattigdom og romerske soldater.

I Betlehem er Josef og Maria sikkert flyttet ind hos deres familie. Josef var jo fra byen. I den kultur betød gæstfrihed

meget – hvilket den stadig gør – og det ville være utænkeligt at smække døren i for nogen, da slet ikke familie. De kunne ikke få husets »hotelværelse« – eller gæsterummet. Det var optaget af andre, der sikkert var i byen i samme ærinde som dem. Derfor blev de henvist til den del af huset, hvor familiens dyr også opholdt sig, i hvert fald om natten. I en by af Betlehems størrelse og i en kultur med stor gæstfrihed er det usandsynligt, at der har været det, som bare lignede kroer eller hoteller.

Et hus med en stald

Hvor længe Maria og Josef har opholdt sig i Betlehem, inden Jesus blev født, ved vi ikke. Men da tiden for fødslen kom, fødte Maria sin søn, Jesus. Om familiens jordemoder har været til stede, ved vi heller ikke, men Jesus blev – som alle andre børn den gang – svøbt ind i klædestykker og taget godt imod. Et sådant svøb gav tryghed og varme, og i øvrigt mente man, at det var godt for barnet at blive »rettet ud«.

Møbler har der ikke været mange af – heller ikke i stald-enden af huset, men et fodertrug til dyrene – nok hugget ud i sten

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Pensionist Ellen Holst Nielsen, Odense, holder to minutters andagt i uge 53

70 300 150

imedia samler
video og lyd om tro til dig

[Kig forbi imedia.dk](http://Kig%20forbi%20imedia.dk)

– stod der og kunne passende gøre det ud for en barneseng.

En mark med hyrder

Boede man i Betlehem og omegn, har man ernæret sig enten som bonde, der har dyrket markerne og de smalle terrasser planeret rundt langs bjergsiderne. Eller man har haft en fåreflok, som kunne afgræsse de skråninger, der var for stejle og golde til at de kunne dyrkes. Jo længere mod øst man kommer i forhold til Betlehem, jo mere goldt bliver det. En hyrde kom ikke nødvendigvis hjem hver aften. Han kunne også overnatte på marken, måske i en grotte sammen med sine dyr.

Det var der en flok hyrder, der gjorde den nat, Jesus blev født. De har næppe haft et bål, selv om nogle julebilleder viser det. Det var ikke nødvendigvis koldt, og hvad skulle man også brænde? Træ var der ikke meget af på markerne og bjergskråningerne omkring Betlehem.

Ud over familien i huset var disse hyrder de første, der fik nyheden om, at Je-

sus var kommet til verden, født af Maria og født i en stald. Beskeden kom via engle, som viste sig for dem på himlen. Midt i mørket lyste de op. En usædvanlig og særdeles overraskende måde at aflevere nyheden om en tilsyneladende hverdagsagtig begivenhed på: »Et barn er født hos en familie i Betlehem. Både mor og barn har det godt. I kan finde dem i den del af huset, hvor dyrene holder til.«

Hvorfor så usædvanlig og overdimensioneret en kommunikationsform: En himmelsk hærske der lovpriste Gud. Det var næppe den eneste nat, et barn blev født i Betlehem.

Hvad underligt er der ved et barn i en stald?

Det usædvanlige ved Marias barn, ved Jesus, var ikke stalden, krybben eller kludene til svøb. Det var og er, at han er Guds søn, og at han kom for at være Jesus. Det betyder Frelseren. Trods romerske kejser og soldater, skatteopkrævere og en for længst glemt storhedstid for folk i Betlehem og andre steder i landet, så havde Gud ikke glemt sit folk. Og det var der grund til at udbasunere, hvad Gud da også lod gøre.

Der var også grund til at undre sig over det. Og det gjorde både hyrderne og Maria. I dag må vi gøre det samme: Gud har ikke glemt os. Han er her. Vi skal ikke frygte. Heller ikke for terror eller det, der er værre.

Da hyrderne havde set det, de havde fået fortalt, fortalte de det selv videre til andre. Derfor var der flere, der fik det at vide. Selv i dag ved vi, hvad der engang skete i en stald i Betlehem.

*Bodil Skjøtt
Fra jesusnet.dk*

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

**Pensioneret missionær
Preben Dahl**, Melby,
Nordsjælland, holder to
minutters andagt i uge 1

70 300 150